

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, v právnej veci navrhovateľa **M. V.**, bytom v K., L., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústredie v B., U., o starobný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2007, č.k. 6Sd/83/2007-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. októbra 2007, č.k. 6Sd/83/2007-26, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutia odporkyne číslo X. z 23. februára 2006 **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne z 23. februára 2006, č. X., ktorým odporkyňa podľa § 21 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a podľa § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení priznala navrhovateľovi od 5. decembra 2002 starobný dôchodok v sume 6.498 Sk mesačne (1) a ktorým podľa § 112 ods. 2 a § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a § 55 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení rozhodla, že od 5. decembra 2002 navrhovateľovi naďalej vypláca invalidný dôchodok v sume 6.867 Sk mesačne a súčasne mu od 5. decembra 2002 odníma starobný dôchodok v sume 6.498 Sk mesačne, ktorý sa nevypláca.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že suma starobného dôchodku bola vypočítaná správne, podľa platných právnych predpisov.

Navrhovateľ sa proti rozsudku krajského súdu odvolal. Vyslovil nesúhlas a nespokojnosť s rozhodnutiami odporkyne i s rozsudkom krajského súdu, že „nemá nárok na dôchodok z dopĺčania za stratu na zárobku“. Z obsahu odvolania je zrejmé, že je nespokojný s tým, že vypláčaná náhrada straty na zárobku mu nebola v plnej výške zohľadnená pri výpočte starobného dôchodku.

Odporkyňa dôvody uvedené v odvolaní, ku ktorým sa vyjadrila už 24. júla 2007, nepovažuje za opodstatnené a navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s, § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s doterajším konaním, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 250l ods. 2, § 250ja ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je opodstatnené.

Predmetom preskúmania v tomto konaní boli dve rozhodnutia (navzájom súvisiace) z toho istého dňa (23. februára 2006), ktorými odporkyňa navrhovateľovi priznala od 5. decembra 2002 starobný dôchodok v sume 6.498 Sk mesačne a ďalším vyslovila, že doposiaľ vypláčaný invalidný dôchodok v sume 6.867 Sk (z 5. decembra 2002) je vyšší a preto mu naďalej vypláca invalidný dôchodok, od 5. decembra 2002 súčasne odníma starobný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Navrhovateľ proti týmto rozhodnutiam namieta v podstate to, že pre výšku starobného dôchodku mu nebola zohľadnená náhrada straty na zárobku v celej vyplatenej sume, ale len jej časť.

Z rozhodnutia 1/ z 23. februára 2006 je zrejmé, že o starobnom dôchodku navrhovateľa odporkyňa vzhľadom na ust. § 259 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov rozhodla podľa § 21 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov. Z odôvodnenia vyplýva, že starobný dôchodok bol

navrhovateľovi vymeraný z III. pracovnej kategórie, bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku (PMZ) za roky 1993,1994,1988,1995 a 1996, ktorý po úprave pre výpočet dôchodku je 3.427 Sk. Celková započítaná doba zamestnania je 43 rokov, pre výšku dôchodku je rozhodujúcich 41 rokov, z toho v III. pracovnej kategórii 33 rokov, v II. pracovnej kategórii 8 rokov a dôchodok ku dňu vzniku nároku je 70% PMZ, t.j. 2.431 Sk mesačne.

Z uvedeného rozhodnutia nie je pritom zistiteľné, aké boli v ktorých rokoch hrubé zárobky, resp. náhrada mzdy vyplatené navrhovateľovi v období rozhodnom pre zistenie PMZ, ktoré obdobie odporkyňa považovala za rozhodné, ako dospela k PMZ 3.472 Sk po úprave pre výpočet dôchodku a nie je zistiteľné ani to, ako zo starobného dôchodku v sume 2.431 Sk dospela k sume 6.498 Sk ku dňu 5. decembra 2002.

Uvedené skutočnosti nevyplývajú ani z listu odporkyne adresovaného navrhovateľovi 2. mája 2006 (ktorý list odporkyňa považovala za oznámenie podkladov), ani z jej vyjadrenia k opravnému prostriedku z 24. júla 2007, v ktorom síce poukázala na jednotlivé zákonné ustanovenia, podľa ktorých rozhodovala a popísala všeobecne postup pri zisťovaní PMZ, konkrétne ale neuviedla podklady, z ktorých vychádzala pri rozhodovaní o starobnom dôchodku navrhovateľa. Nevysvetlila napr. prečo, keď tvrdí vo vyjadrení z 24. júla 2007, že navrhovateľovi zhodnotila aj náhradu straty na zárobku v rokoch 1993 a 1998, nepovažuje za rozhodujúce pre výpočet starobného dôchodku navrhovateľom označené aj ďalšie roky a náhradu straty na zárobku v nich vyplatenú (napr. rok 1997). Z rozhodnutia odporkyne nie je možné pritom zistiť, ktoré obdobie považovala v danom prípade za rozhodujúce pre zistenie PMZ, ktoré roky za zárobkovo najlepšie (§ 12 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení), aká je výška PMZ neupraveného podľa § 12 ods. 6 cit. zák. o sociálnom zabezpečení, prečo starobný dôchodok činí práve 70% PMZ a ani to, ku ktorému dňu bol vymeraný a podľa akých predpisov a o aké sumy upravený a zvyšovaný ku dňu 5. decembra 2002, od ktorého podľa odporkyne bolo treba vykonať úpravu dôchodkov vyplácaných v súbehu.

Na rozdiel od krajského súdu odvolací súd nepovažoval rozhodnutia odporkyne za správne, a v súlade s právnymi predpismi, vzhľadom na to, že pre nedostatok náležitostí a odôvodnenia sú nepreskúmateľné. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok krajského súdu

podľa § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 4 OSP zmenil, rozhodnutia odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní odporkyňa opätovne rozhodne o navrhovateľovej žiadosti o starobný dôchodok, rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné a následne rozhodne aj o súbehu tohto dôchodku s dôchodkom invalidným.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov nepriznal, lebo úspešný navrhovateľ ich náhradu nežiadal a odporkyňi právo na ich náhradu nevzniklo (§ 250k ods. 1, § 151 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. septembra 2008

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová